

SVARBUS ĮVYKIS KOLŪKIO GYVENIME

Netrukus rajono kolūkiuose įvyks ataskaitiniai ir ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai. Svarstydami valdybų bei revizijos komisijų ataskaitas, kolūkiečiai įvertins jų darbą, numatys priemones toliau keliant visuomeninį ūkį.

Ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai — šis svarbus įvykis kolūkių gyvenime — vyks darbo aktyvumo padidėjimo, priešlaikinio partijos ir vyriausybės iškeltų žemės ūkio darbotojams uždavinį įvykdymo lozungu. Žemės ūkio artelės valdybų, pirmininkų, partinių organizacijų pareiga — gerai pasiruošti susirinkimams ir surengti juos aukštu lygiu.

Vienas pirmųjų ataskaitinių-rinkiminių susirinkimų įvyks „Tarybinio artojo“ kolūkyje. Kaip pažymėta partijos rajono komiteto bei rajono vykdomojo komiteto nutarime, čia pasiruošta praėjusių metų rezultatų susumavimui bei galutiniam pajamų paskirstymui: laiku išskultas derlius, supiltos sėklos, atlikta metinė inventorizacija, baigiama sudaryti metinė apy-skaita.

TSKP XXI suvažiavimą artelė sutinka su neblogais rezultatais. Vykdamas praėjo ataskaitinio susirinkimo nutarimus, kolūkiečiai pasiekė žymų savo ūkio ekonomikos bei artelės narių gerovės pakilimą. Kolūkio gyvenime įvyko tikrai didelės permainos: įsigyta technika, įvesta patogesnė žemės ūkio paruošimo tvarka bei nustatytos naujos kainos. Artelės piniginių pajamų padidėjo du kartus, palyginti su 1957 metais. Pažengė pirmyn ir visuomeninė gyvulininkystė. Pieno primelžimas iš vienos karvės padidėjo 376 kilogramais, bendra pieno gamyba — pusantro karto. 50 procentų padidėjo ir kiaulienos gamyba.

Būtų neteisinga tvirtinti, kad augant visuomeniniam ūkiui jau nebėra trūkumų valdybos darbe. Jų dar yra. Reikia tikėtis, kad drg. Vozgelevičius praneš visuotiniam kolūkiečių susirinkimui ir apie neišnaudotus rezervus. Palyginus šį kolūkį su kitais priešakiniais ūkiais, negalima nepastebėti eilės šakų atsilikimo: menki gaunami atskirų kultūrų derliai, maža gyvulių žemės ploto vienetui. Tegu artelės nariai nurodys spartesnio pakėlimo būdus. Svarbu nubrėžti konkrečius uždavinius 1959 metams, ateinančiam septynmečiui.

Ataskaitiniai ir ataskaitiniai-rinkiminiai susirinkimai kolūkiuose turi vykti aktyviai dalyvaujant visiems kolūkiečiams svarstant pasiektus rezultatus ir nustatant konkrečius uždavinius toliau vystant visuomeninį ūkį.

Visų šalių proletarai, vienykitės!

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1959 m.

sausio

22

KETVIRTADIENIS

Nr. 9(1739)

Kaina 15 kap.

LIETUVOS TSR AUKŠČIAUSIOSIOS TARYBOS IX SESIJA

Sausio 19 d. Vilniuje prasidėjo Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos IX sesija.

Sesija vieningai patvirtino šią dienotvarkę:

1. Valstybinio plano Lietuvos TSR liaudies ūkiui išvystyti 1959 metais tvirtinimas.

2. Lietuvos TSR Valstybinio biudžeto 1959 metams ir Lietuvos TSR 1957 metų Valstybinio biudžeto įvykdymo apyskaitos tvirtinimas.

3. Lietuvos TSR Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsakų tvirtinimas.

Pranešimą pirmuoju klausimu padarė respublikos Ministrų Tarybos Valstybinės plano komisijos pirmininkas deputatas A. DROBNYS.

1959 metų Tarybų Lietuvos liaudies ūkio vystymo valstybinis planas, pasakė pranešėjas, yra sudėtinė septynmečio plano dalis. Bendroji pramonės produkcija 1959 metais, palyginti su praėjusiais metais, padidės 6,2 procento. Padidės elektros energijos gamyba. Kauno hidroelektrinėje pradės veikti du pirmieji agregatai. Mašinų gamintojai įsisavins skaičiavimo mašinų, didelio tikslumo staklių, kabelinių dirbinių, žemos įtampos elektros ir dujų aparatūros gamybą. Šiais metais pradės veikti Panevė-

žio kabelių, Vilniaus televizijos mazgų, Kėdainių žemos įtampos elektros aparatūros gamyklos. Pastacius tris naujas specializuotas įmones, 50-čia procentų daugiau bus gaminama atsarginių dalių automašinoms, traktoriams ir žemės ūkio mašinoms.

Šiais metais žymiai padidės baldų, audinių, avalynės, drabužių, trikotažo dirbinių, o taip pat mėsos, mėsos ir pieno produktų gamyba.

Toliau bus vystomas žemės ūkis. Siemet kolūkiuose numatoma supirkti mėsos 25,5 procento ir pieno — 15,7 procento daugiau, negu praėjusiais metais. Bulvių bus supirktą pusrčio karto daugiau, kiaušinių — 16 procentų, cukrinių runkelių — 28,6 procento daugiau. Per metus numatoma nusausti 100 tūkstančių hektarų žemės. Respublikos kolūkiams ir tarybinams ūkiams šiemet bus parduota apie 2700 traktorių, apie 950 sunkvežimių, daug įvairių žemės ūkio mašinų, o taip pat 543 tūkstančius tonų mineralinių trąšų.

1959 metų plane valstybiniai kapitaliniai įdėjimai sudaro 1512 milijonų rublių — dešimčia procentų daugiau, negu 1958 metais. Šiais metais bus statomi 65 stambūs pramonės objektai. Numatyta pradėti statyti Kėdainių suprefosato, Kapsuko mėsos ir

pieno pramonės įrengimų gamyklas ir kt.

Stambius įdėjimus numatoma išskirti gyvenamųjų namų statybai.

Mokyklų ir vaikų darželių statybai išskiriama 55 milijonai rublių kapitalinių įdėjimų — 32 procentais daugiau, negu praėjusiais metais. Bus pastatyta 13 naujų vidurinių mokyklų Vilniuje, Kaune, Kretingoje, Prienuose ir kituose mūsų respublikos miestuose bei rajonuose. Žymiai išaugs mokyklų-internatų tinklas. Numatoma toliau išplėsti kino teatrų ir sveikatos apsaugos įstaigų tinklą.

Pranešėjas antruoju klausimu — Lietuvos TSR finansų ministras R. SIKORSKIS pateikė sesijai patvirtinti respublikos valstybinio biudžeto projektą 1959 metams. Biudžeto pajamos numatomos 4348319 tūkstančių rublių ir išlaidos — 4276627 tūkstančių rublių, pajamoms viršijant išlaidas 71692 tūkstančių rublių.

Biudžeto projektas visiškai užtikrina visų priemonių, numatytų respublikos liaudies ūkio plane, finansavimą.

Po biudžetinės komisijos pirmininko deputato A. KAI-RELIO papildomo pranešimo sesijoje prasidėjo diskusijos dėl pranešimų.

(ELTA).

TRAKTORININKŲ KURSAI

Prie RTS pradėjo veikti kursai kolūkių traktorininkams paruošti. Iš įvairių rajono žemės ūkio artelių suvažiavo 32 jaunieji gamybininkai, kurie nori įsisavinti mechanizatoriaus specialybę. Pamokoms vadovauja prityrę inžinieriai ir technikai. Teorinis mokymas bus derinamas su praktiniais užsiėmimais. Po trijų mėnesių kolūkių traktorinės brigados pasipildys naujais mechanizatorių kadrais.

D. Zimariovas

Garbės vimpelas

Kas gi iškovojo šį šiemet ketvirtį? Šis klausimas jaudina dabar daugelį ždanovo vardo kolūkio gyvulių augintojų, ypač melžėjas. Kiekviena iš jų nori iškovoti garbės vimpelą.

Pereinamąjį vimpelą „Geriausio melžėja“ šiomis dienomis įsteigė kolūkio valdyba ir partinė organizacija. Kartą į ketvirtį, susumuojant rezultatus, jis bus įteiktas stambių raguočių fermos darbuotojų lenktyniavimo nugalėtojui. Kartu su vimpelu pirmūnas gaus ir 300 rublių premiją.

M. Ivanovas

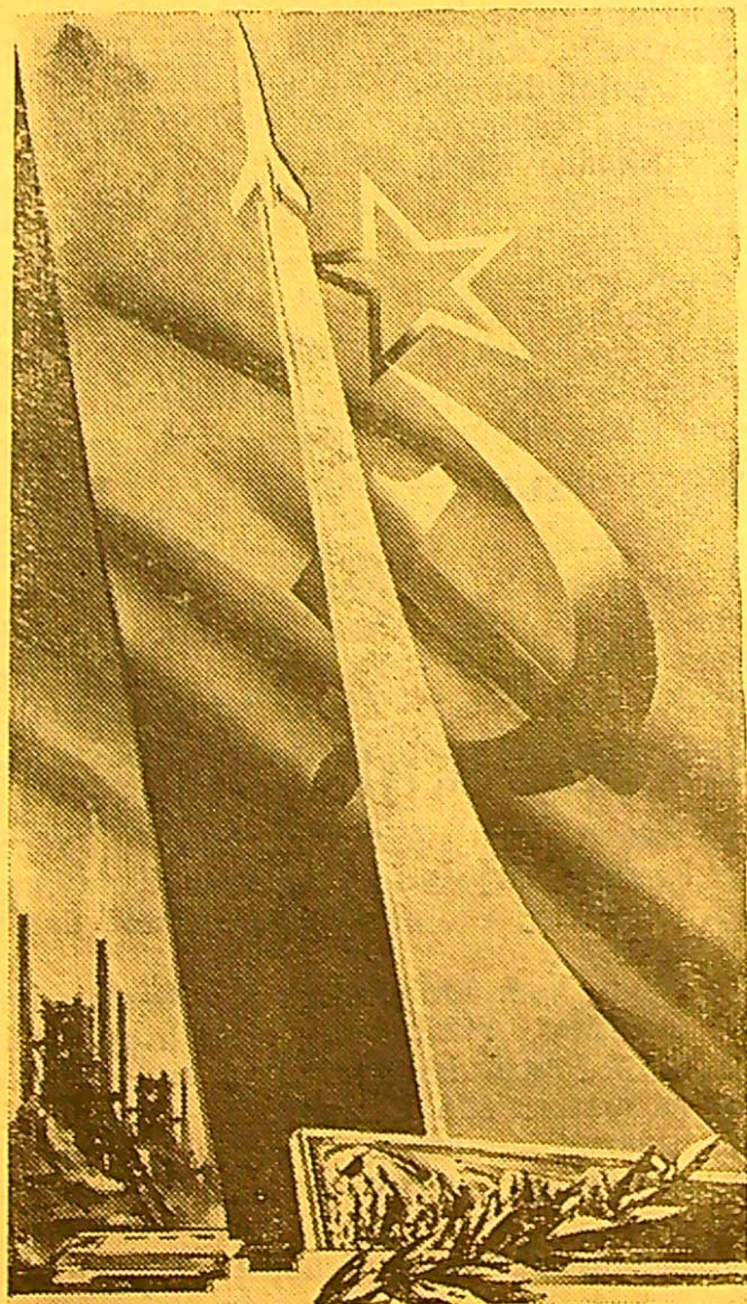
Priešakinė grandis

Praėjusiais metais mūsų žemės ūkio artelėje buvo pasėta 25 ha linų. Ten, kur darbas vyko labiau organizuotai, gauti ir rezultatai geresni.

Rūpestingai ir sumaniai vadovauja antros laukininkystės brigados linų augintojams grandininkas Kazys Daubaras. Savo asmeniniu pavyzdžiu jis įkvėpdavo ir įkvepia visus grandies narius sparčiai bei kokybiškai apdirbti linus bei pristatyti juos valstybei. Kazio Daubaros vadovaujamos grandies linų augintojai pirmieji baigia ruošti linus. Artimiausiomis dienomis paskutiniai linų kilogramai bus išsiųsti į priėmimo punktą. Už pasiektus laimėjimus bei sumanų vadovavimą grandžiai, Kazys Daubaras įrašytas į žemės ūkio artelės Garbės lentą.

P. Dūdėnas

„Aušros“ žemės ūkio artelės narys

ŠLOVĖ LIAUDŽIAI — KŪRĖJAI!

Dailininko V. Viktorovo plakatas. (TASS).

TARYBŲ LIETUVOS LIAUDIES ŪKIS 1958 METAIS

Respublikiniuose laikraščiuose paskelbtas Lietuvos TSR Statistikos valdybos pranešimas apie 1958 metų valstybinio plano respublikos liaudies ūkiui vystyti įvykdymo rezultatus.

Tarybų Lietuvos darbo žmonės, įgyvendindami TSKP XX suvažiavimo ir Lietuvos KP X suvažiavimo nutarimus, pasiekė tolesnių laimėjimų, vystydami liaudies ūkį ir kultūrą.

Bendrosios produkcijos gamybos metinį planą visumoje respublikos pramonė įvykdė 108 procentais. Visos Lietuvos pramonės bendrosios produkcijos gamyba, palyginti su 1957 metais, padidėjo 14 procentų.

Praėjusiais metais įsivairavo garo turbinų ir naujų rūšių plačiai universalių frezavimo ir apvalaus šlifavimo staklių gamyba, elektros variklių skaičiavimo mašinoms, kasos aparatų, li-

nų mynimo-brukimo mašinų, radijo imtuvų, naujų baldų, audinių, avalynės ir kitų dirbinių gamyba.

Per metus į gamybą įdiegta apie 8 tūkstančių racionalizatorių pasiūlymų ir patobulinimų, kurių metinės ekonomijos suma sudarė daugiau kaip 40 milijonų rublių.

Darbo našumas, palyginti su 1957 metais, pakilo 7 procentais.

Toliau buvo keliamas ir respublikos žemės ūkis. Vystantis visuomeninei gyvulininkystei, pasikeitė ir pasėlių ploto struktūra kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose. Pašarinių kultūrų pasėliai, palyginti su 1953 metais, padidėjo 430 tūkstančių hektarų arba beveik dvigubai, o palyginti su 1957 metais — 107 tūkstančiais hektarų.

Galvijų skaičius kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose, palyginti su

1953 metais, padidėjo 25 procentais, iš to skaičiaus karvių — 94 procentais; kiaušių — 69 procentais. Mėsos gamyba kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose per tą laikotarpį padidėjo 66 procentais, o pieno — 2,4 karto. Iš kiekvienos karvės pieno kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose vidutiniškai primelžta 1958 metais po 1922 kilogramus, iš to skaičiaus kolūkiuose — po 1813 kilogramų. Palyginti su 1953 metais, pieno primelžimas kolūkiuose padidėjo 641 kilogramu.

1958 metais pirma laiko ir su dideliu viršijimu įvykdytas valstybinis mėsos paruošų planas. Viršytas taip pat pieno paruošų planas. Mėsos paruošų apimtį, palyginti su 1953 metais, padidėjo 76 tūkstančiais tonų arba trigubai, pieno — 317 tūkstančių tonų arba 2, 4 karto.

(Nukelta į 2 psl.).

Septynmetis priklauso mums, jaunimui!

Rajoninis jaunųjų kolūkinės gamybos pirmūnų sąskrydis

PATI jaunystė įžengė praeitą penktadienį į rajono kultūros namų salę. Į pirmąjį savo sąskrydį atvyko jaunieji kolūkinio kaimo pirmūnai — laukininkai, gyvulių augintojai, mechanizatoriai. Nesakė jie ilgų kalbų. Trumpai išreikštomis mintimis jaunieji kolūkiečiai pasidalino savo pasiekimais, patirtimi, nu-

matė, ką nuveiks pirmaisiais naujojo septynmečio metais. Spausdiname kai kurių jų mintis, pasiūlymus, planus ateičiai.

Metais praėjusiais, metais dabartiniais

Iš LLKJS rajono komiteto sekretoriaus G. Kazlauskaitės pranešimo

Komjaunuoliai ir jaunimas išugdė gražią tradiciją — žymias tarybinio gyvenimo datas sukurti naujais darbo laimėjimais. Lenktyniaudamas 40-ųjų komjaunimo metinių garbei, rajono jaunimas pernai padirbėjo žymiai geriau, negu ankstyvesniais metais. Į gimtųjų kolūkių laukus jaunimo jėgomis išvežta 5063 tonos durpių ir mėšlo, 85 ha plote išaugintas gausus kukurūzų derlius, atpenėti 437 bekonai, išauginta 89 veršelių.

LLKJS CK Garbės raštu apdovanota Stalino vardo kolūkio komjaunimo organizacija, išauginusi 5 ha plote po 300 cnt žaliosios kukurūzų masės. Po 550 cnt kukurūzų iš hektaro 2 ha plote gavo „Raudonojo Spalio“ kolūkio komjaunuoliai.

Daug ir atkakliai dirbo Zdanovo vardo kolūkio komjaunuoliai ir jaunimas. Jie atpenėjo kolūkiui 54 bekonus, išaugino 15 veršelių.

Į gyvulininkystės fermas siunčiamas dirbti jaunimas. Dirbančios čia komjaunuolės Salytė ir Jeršova neapvyly komjaunimo organizacijos, pasiuntusios jas į fermą.

Kas nežino pirmaujančios rajone „Lenino atminimo“ kolūkio melžėjos Burlakovos, primelžusios iš kiekvienos karvės po 3018 litrų pieno. Tik 11 litrų mažiau primelžė jos draugė Meduneckaja.

LLKJS CK Garbės raštu apdovanota „Garbingo darbo“ kolūkio kiaušinių kė Valentina Begunova praeitais metais atpenėjo 118 bekonų.

Antrus metus dirba

veršelių augintoja „Raudonojo Spalio“ kolūkyje Genė Dumbraitė. Kaip sekasi jai? Reikia pasakyti, kad pirmieji žingsniai fermeje Genėi sekmingi. Pernai Dumbraitė išaugino 35 gražius veršelius.

Fermos darbuotojų pasiekimai neįmanomi be laukininkų bei mechanizatorių — jų nenuilstamų darbininkų, kurie pušena žemę, sėja grūdą, augina brandų derlių, — paramos.

Kiekvienas gali pasimokyti darbštumo iš J. Zemaitės vardo kolūkio jaunos laukininkės Gražinos Raukėnaitės, išdirbusios per metus 389 darbadienius, tos pat artelės traktorininko Valainio, „Tarybinio artojo“ kolūkio mechanizatoriaus komjaunuolio Kaladinsko ir daugelio kitų.

Atsiekti nors dar ir kuklūs laimėjimai ryškiai byloja apie mūsų kolūkinio kaimo komjaunuolių ir jaunimo nesutradimą norą dirbti šiandien geriau negu vakar, o rytoj — geriau negu šiandien. Tai įrodo, kad tolimesnis kol-

Geriausiais jaunims kolūkinio kaimo pirmūnams — laukininkams, kukurūzų augintojams, fermų darbuotojams, mechanizatoriams sąskrydyje buvo įteikti LLKJS CK Garbės raštai, LLKJS rajono komiteto pagyrimo raštai, pereinamieji vimpelai, piniginių premijos. Viso apdovanota 125 žmonės.

ūkių ekonomikos kėlimas — jaunimo reikalas, jo šventa pareiga.

Tai, kas nuveikta, neturi patenkinti mūsų. Šalia atsiektų laimėjimų yra nemažai trūkumų. Tik juos išgyvendinę, mes galėsime tvirtai žengti naujojo septynmečio keliu. Tas kelias nelengvas, bet juk juo einame į šviesią ateitį.

Mes darome pirmuosius žingsnius organizuojant komunistinio darbo brigadas. Jų reikalavimai nemaži — nuolat gerinti darbo rodiklius, mokytis įsisavinti viską, kas naujo, priešakinio. Neseniai „Lenino atminimo“ kolūkio stambųjų raguočių fermos darbuotojai pareiškė norą iškovoti komunistinio darbo fermos vardą. Jų pavyzdžiu pasekė ir jaunos P. Cvirkos vardo kolūkio melžėjos.

Atskirų kolūkių komjaunimo organizacijos jau pirmomis šių metų dienomis padeda kolūkiams spręsti ūkinius klausimus. 12 veršelių užkontraktavo „Bolševiko“ kolūkio komjaunuoliai ir jaunimas, pradedamos sudarinėti kontraktacijos sutartys Zdanovo vardo kolūkyje.

Laikas organizuoti spartų durpių ir mėšlo išvežimą į dirvas. Tai bus ne tik gera parama kolūkiui, bet padidės ir indėliai komjaunimo tautyklės kolūkiuose.

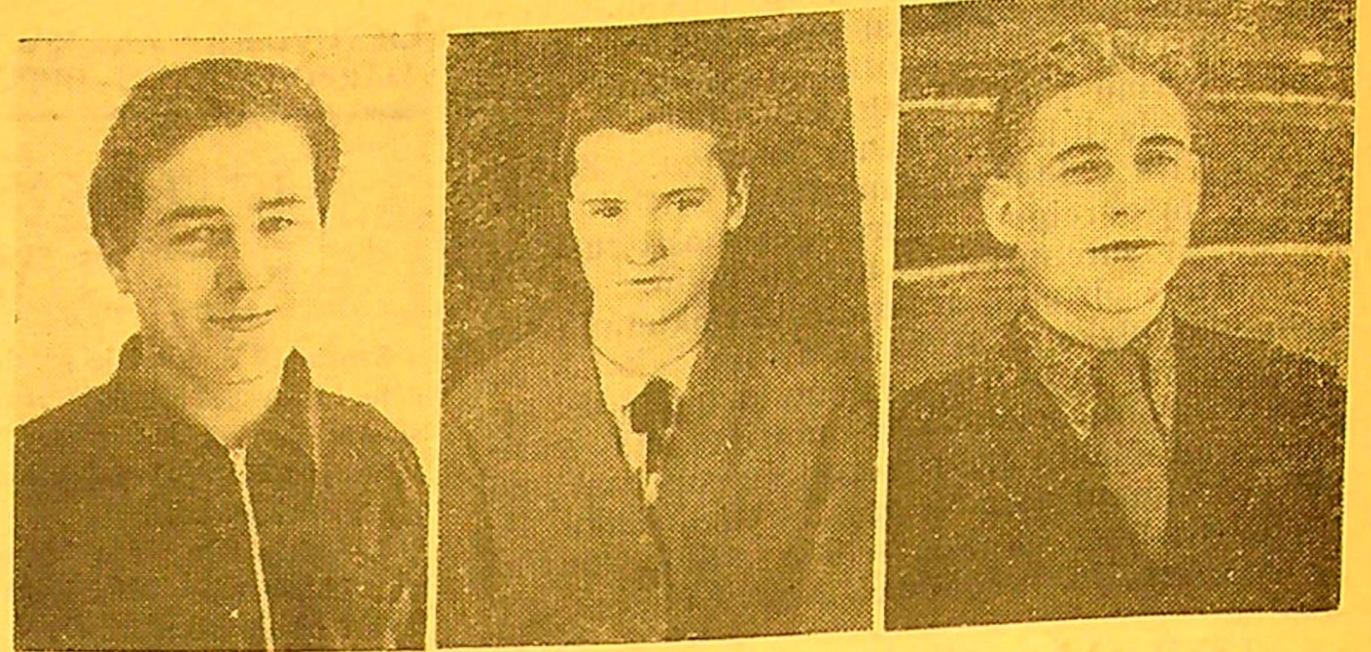
Reikia tikėtis, kad rajono komjaunuoliai ir jaunimas nepagailės jėgų, kad jau pirmieji septynmečio metai būtų žymaus posūkio kolūkių tolimesniame kilime metais.

dytas 107 procentais.

Išplėstas mokyklų tinklas. Iki 1958—1959 mokslo metų pradžios atidarytos 65 naujos bendrojo lavinimo mokyklos. Žmonių, baigusiu vidurines mokyklas ir gavusių brandos atestatus, skaičius padidėjo, palyginti su 1957 metais, 9 procentais. Aukštosios ir vidurinės specialios mokyklos 1958 metais paruošė daugiau kaip 9 tūkstančius jaunų specialistų.

Toliau buvo gerinamas ir medicininis gyventojų aptarnavimas.

(ELTA).

ISIPAREIGOJIMUS ĮVYKDEM, —

pasakė Puškino vardo kiaušinių kė komjaunuolė Sokolova. — Po 16 paršelių iš kiekvienos motininės kiaušlės išaugino mano draugė Frosia Povilankina. Sauniai dirba mūsų jaunosios melžėjos Valė Grigorjeva ir Fenja Semionova.

Zinoma, nelengvas fermeje darbas, bet mūsų jaunuoliai lengvos duonos neiesko. Užbaigusios vidurinę mokyklą atėjo pas mus į kiaušinių fermą Zina ir Mania Grigorjevos.

Aplenkė mus pernai kaimynai — jaunieji Stalino v. kolūkio kukurūzų augintojai. Bet mes dar pasivaržysime.

KOMJAUNUOLIAI — I FERMAS! —

su tokiu šūkiu dirbo mūsų kolūkio komjaunimo organizacija, — pasakoją „Bolševiko“ kolūkio pirminės komjaunimo organizacijos sekretorė Janė Simanavičiūtė. Kiaulių fermeje dirba vien jaunos kiaušinių kė. Dirba, kaip sakoma, įdėdamos į darbą ir širdį. Geriausios jų — seserys Bakasiejaitės. Mes jas priėmėme į komjaunimą.

PALENKTYNIAUKI-

ME, —

savo draugijų vardu iškviatė į socialistinį lenktyniavimą „Lenino atminimo“ kolūkio melžėjas

SĄSKRYDŽIO DALYVIAI ĮSIPAREIGOJO:

Sudaryti komjaunimo-jaunimo brigadas fermose, išvystyti jų tarpe lenktyniavimą ir kovą už teisę vadintis komunistinio darbo brigadomis.

Auginti komjaunimo-jaunimo jėgomis kukurūzus 110 hektarų plote ir gauti iš kiekvieno hektaro vidutiniškai po 450—500 cnt žaliosios masės. Tuo tikslu kiekviename kolūkyje sudaryti jaunimo grandis, jų jėgomis išvežti į dirvas ne mažiau 6000 tonų organinių trąšų.

Siekiant padidinti visuomeninę galvijų bandą, pagaminti daugiau kiaušienos, kiekvienam išauginti kolūkiui po vieną veršelį ar bekoną.

Kiekvienoje komjaunimo organizacijoje įsteigti taupykles. Siemet sutaupyti 150.000 rublių.

P. Cvirkos vardo kolūkio melžėja Marytė Skvarčinskaitė. — Pernai iš kiekvienos karvės primelžiau po 2314 litrų pieno. Siemet sąlygos geresnės ir aš įsipareigoju primelžti po 2500 kg pieno. Mes, melžėjos, dėsimės visas pastangas, siekdamos iškovoti komunistinio darbo fermos vardą.

SODŲ UŽVEISIMAS — MŪSŲ REIKALAS, —

pareiškė „Tarybinio artojo“ kolūkio agronomė Aldona Olševičiūtė. — Praeišais metais mūsų kolūkio jaunimas pasodino hektarą vaismedžių. Visus senosio ir naujojo sodų priežiūros darbus atlikome mes patys. Siemet užveisime dar 2 ha plote naują sodą. Tai bus indėlis į mūsų komjaunimo organizacijoje įsteigtą komjaunimo tautyklę.

Na, o lėšos mums reikalingos. Siemet pradėsime kolūkio klubo statybą.

GERI IR MŪSŲ LAIMĖJIMAI

atsiekti praeitais metais, — kalbėdamas apie jaunosius laukininkus, gyvulininkystės fermų darbuotojus, pasakė „Pažangos“ žemės ūkio artelės laukininkas Tvardauskas. — Daugiau kaip pustrėčio tūkstančio litrų pieno iš kiekvienos karvės primelžė melžėja

Į respublikinį jaunųjų kolūkinės gamybos pirmūnų sąskrydį išrinkti penki žmonės. Ju tarpe Zdanovo vardo kolūkio laukininkas VASILIJUS LIZUNOVAS (nuotr. kairėje). „Raudonojo Spalio“ kolūkio veršelių augintoja GENĖ DUMBRAVAITĖ (nuotr. viduryje). J. Zemaitės vardo kolūkio traktorininkas ALFONSAS VALAINIS (nuotr. dešinėje).

Traškauskaitė. Nelengva laukininkystėje išdirbti 400 darbadienių, o toks darbadienų skaičius įrašytas jaunos laukininkės Ardišauskaitės darbadienų knygutėje.

Savo draugų vardu aš užtikrinu, kad mūsų kolūkio jaunimas ir toliau žengs priešakyje tiek darbe, tiek ir organizuojant kultūringą poilsį.

UŽ KNYGŲ, KOLŪKIEČIAI! —

to palinkėjo mūsų jaunuoliams rajono vykdomojo komiteto žemės ūkio inspekcijos viršininkas drg. Vaitkevičius. — Dabar gausu neakivaizdinių mechanizacijos, agronomijos, zootechnikos mokyklų, į kurias priimami baigę septynmetes mokyklas jaunuoliai ir merginos. Juk kiekvieną dieną gyvenimas reikalauja iš mūsų daugiau žinių. Mums dar neužtenka žemės ūkio specialistų. Mokytis — tai mūsų teisė ir pareiga.

SIS SEPTYNMETIS — JAUNIMO SEPTYNMETIS

— ir padirbėti kaimo jaunimui reikės iš peties, — pasakė LKP rajono komiteto sekretorius drg. Ridulis. — Klausantis jūsų pasisakymų, džiugu girdėti, kad kiekvieną dieną gausėja jaunųjų darbo pirmūnų skaičius.

Man norėtųsi palinkėti jums ne tik gerai darbuotis, bet ir gražiai linksintis.

Komunistinio darbo brigadų taisykle turi būti ne tik našus darbas, pagalba vienas kitam, mokymasis, bet ir kova už jaunimo kultūrą, sveiką buitį.

Tarybų Lietuvos liaudies ūkis 1958 metais

(Atkelta iš 1 psl.).

Praėjusiais metais kapitaliniai įdėjimai į respublikos liaudies ūkį sudarė 1,9 milijardo rublių ir viršijo 1957 metų įdėjimus 18 procentų. Per metus perduota naudoti eilė stambiųjų įmonių: gelžbetonio dirbinių, skaičiavimo mašinų, šlifavimo staklių gamyklos, verpimo ir audimo kombinatas, mėsos kombinatas ir kitos įmonės.

Visos transporto rūšys

viršijo pervežimų užduotį.

1958 metais perduota naudoti gyvenamųjų namų bendro 408 tūkstančių kvadratinį metrų ploto. Kolūkiuose pastatyta daugiau kaip 4 tūkstančiai gyvenamųjų namų. Valstybinis gyvenamųjų namų statybos planas įvykdytas 92 procentais.

Valstybinės ir kooperatinės prekybos mažmeninės prekių apyvartos metinis planas įvyk-

KOKS MUMS REIKALINGAS ŽEMĖS ŪKIO SPECIALISTAS

Stambaus socialistinio žemės ūkio neįmanoma tvarkyti be plataus agrotechnikos bei zootechnikos žinių pritaikymo praktiniame darbe. Pirmiaisiais šių žinių įdiegėjais turi būti agronomai, zootechnikai, veterinarijos darbuotojai.

Dabartiniu metu daugumai rajono kolūkių vadovauja praktikai. Per praėjusį kolūkinės santvarkos dešimtmetį jie sukaupė nemažą patirtimą. Brigadininkai, fermų vedėjai, pirmininkai sėkmingai dirba ir pasiekia neblogų rezultatų. Kolūkiečiai, brigadininkai moka išauginti gerą grūdinių kultūrų derlių, tinkamai parenka jų sėjai dirvas. Bet daugumoje kolūkių, pradėjus sėti linus dideliuose plotuose, gaunami maži jų derliai. Blokuose auga pas mus ir kukurūzai. Nesėkmės priežastis — grubiai pažeidžiama jų auginimo agrotechnika, silpnai vedamas sėklininkystės darbas.

Kolūkiuose apleistas veislininkystės darbas, prileidžiamas prieauglio, ypač paršelių kūtimas. Tai atsitinka todėl, kad specialistams trūksta žinių, neįdiegiami tarybinio žemės ūkio mokslo pasiekimai bei pirmųjų patirimas kolūkinėje gamyboje.

Geriausieji rajono zootechnikai, agronomai yra žemės ūkio inspekcijos žinioje. Jų pareiga — lankytis kolūkiuose, padėti vietos specialistams, būti nuolatiniais jų patarėjais. Vienok, tie specialistai panaudojami žinių rinkimui, ataskaitų, suvestinių sudarinėjimui.

Dirbą kolūkiuose specialistai dažniausiai praktiniame darbe vykdo ne tiesiogines savo pareigas, bet yra tik kolūkių pirmininkų pasiuntiniai. Susidūrę su pirmiaisiais sunkumais, kai kurie specialistai pasitraukia iš gamybos, ieško „švaresnio“ darbo mieste.

Aš skaitau, kad taip atsitinka dėl to, kad mūsų aukštosios ir vidurinės žemės ūkio mokyklos nepatenkinamai auklėja kadrus. Į tokias mokyklas reikėtų priimti žmones jau dirbusius kolūkinėje gamyboje, turinčius vienokią ar kitokią patirtimą.

Mūsų kolūkiui labai reikalingi: zootechnikas, veterinarijos technikas arba vetgydytojas. Jie, turėdami teorinių žinių, galėtų savarankiškai vadovauti galvijų fermoms. Kolūkio žemės ūkio specialistas neturi taikstyti su atsilikusiomis kolūkių valdybų ar pirmininkų nuomonėmis, neturi joms pasiduoti.

Specialistų darbas neįmanomas be kolūkių valdybų visokeriopos paramos. Reikalinga jiems sudaryti palankias darbo sąlygas.

Žymus rusų agronomijos mokslų veikėjas Ivanas Aleksandrovičius Stebutas taip kalbėjo apie agronomų uždavinius: „Niekas nekopijuojant, bet mokantis iš visų, galėsite savyje išugdyti tą pastabumą, kuris vadinamas „žemės ūkio pastabumu“, ir tą brangiausią ir nepakeičiamą kūrybinį jausmą, be kurio ir žingsnio negalima žengti tam, kuris vadovaus nors mažiausiam žemės ūkiui.

Neprašykite pas mane receptų. Ne receptus duodu aš jums, o taip pat ne kopijuotojais ir prisiskaitėliais norėčiau matyti aš jus, bet pirmiausiai sąmoningus, galvojančius žmones, savo reikalo meistrus, šeiminkus, karštai mylinčius pasirinktąją profesiją, tvirtus savo pažiūroms, energingus įgyvendinant praktinius uždavinius“.

Sie žodžiai pilnai atitinka ir mūsų dienų reikalavimus, keliamus žemės ūkio specialistams.

P. Binkis

P. Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas

Veža trąšas

Kūlimo darbai jau baigti. Dabar „Lenino atminimo“ kolūkio pirmos brigados laukininkai rūpinasi geru pasirengimu sėjai bei gausaus 1959 metų derliaus užtikrinimu.

Sausio 14 dieną aštuoniomis pastotimis pradėjo vežti į laukus vietinės trąšas. Pirmiausia veža jas į kukurūzams

skirtus sklypus. Vežikų tarpe našiausiai dirba Jefimas Sokolovas, Jeforas Kuznecovas, Vera Rudinskaja.

Brigadininko drg. Dubovskio apskaičiavimu vien tik per sausio mėnesį buvo išvežta arklių apie 200—300 tonų durpių ir mėšlo.

V. Tuzikas

kolūkio sąskaitininkas

KIRGIZIJOS TSR.

Gerai dirba Stalino rajono „Zaria“ žemės ūkio artelės gyvulių augintojai. Taikydami vasarinį stovyklinį gyvulių laikymą ir gausiai šerdami juos žaliuoju pašaru, jie smarkiai padidino karvių produktyvumą. Melžėjos Zoja Serikova, Nadiežda Dubova ir Zoja Grunskaja prieš laiką įvykdė metinius išipareigojimus, primelždamos iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 3500 kg pieno.

Nuotraukoje: melžėjos Z. Serikova ir Z. Grunskaja paruošia bidonus su pienu išsiuntimui į priėmimo punktą. (TASS).

„PO ARBATINĮ ŠAUKŠTELJ...“

Reorganizavus MTS, „Aušros“ žemės ūkio artelė įsigijo didelį kiekį sudėtingos technikos. Žymi jos dalis, ypač priekabinamasis inventorių, per laukų darbų laikotarpį susidėvėjo ir reikalinga remonto.

Kolūkio mechanizatoriai Antanas Tarulis ir Algis Požerinis dar gruodžio mėnesį pradėjo remontuoti priekabinamąjį inventorių. Vienam kultivatoriui jie pakeitė spyruokles, atremontavo sėjamąją, dalinai sutvarkė lėkštines akėčias. Reikia pripažinti atvirai, dirbama lėtai, kaip sakoma, — „po arbatinį šaukštelį per valandą“. Tai sudaro grėsmę, kad pasirengimas pavasariui gali užsistėti.

Siekiant ištaisyti padėtį, reikia padidinti remontininkų skaičių. Juk artelėje yra dešimt mechanizatorių. Kodėl gi dabar dirba tik du, o Foma Ragozinas, Dmitrijus Ivanovas, Ignas Silėkis ir kai kurie kiti visiškai nieko neveikia? Remontininkų darbą kolūkio valdyba paliko savieigai, nereikalauja iš RTS reikalingų atsarginių dalių. Tokiai padėčiai reikia padaryti galą. Būtina imtis visų priemonių, siekiant kuo greičiau užbaigti remonto darbus ir paruošti žemės ūkio inventorių pavasario laukų darbams.

D. Gavrillovas

Savitarpio patikrinimas tiesiamas

TARP KITKO

Lygiai po savaitės Capajevo vardo kolūkio delegacija atvyko į lenktyniaujančią „Garbingo darbo“ žemės ūkio artelės atsakomajam vizitui. Lankydamiesi kiaulių fermoje, avidėje, grūdų sandėliuose, arklidėse, pagaliau prekinėje pieno fermoje svečiai trumpai pastebėjo:

— Matosi ūkio smukimas. Prieš porą metų čia atrodė visai kitaip...

SUNKI KRYŽKELĖ

Patalpos kiaulėms pastatytos kolūkyje geros. Gi „apgyvendintos“ jos ne taip jau tankiai. Capajevo vardo kolūkis, turėdamas apytikriai tokias pat kiaulides, nupenėjo pernai du kartus daugiau kiaulių. Tose fermose dabar yra du kartus daugiau gyvulių, negu „Garbingo darbo“ kolūkyje.

Prietaringi žmonės kalba, jog imdami veisles porą kuilių, mes išvedėme iš jų kiaules, — ironiškai pasakė kiaulių fermos vedėjas drg. Beinoras. — Netikėtai šioms kalboms. Mes, savo ruožtu, skolindavome veislinius gyvulius Puškino vardo kolūkiui. Bet mūsų ferma nuo to nesumenkėjo. Atvirkščiai, kuo toliau, juo labiau gausėja gyvulių skaičius, spartėja bekonų nupenėjimo tempai...

„Garbingo darbo“ kolūkio kiaulių ūkio smukimo priežastis aiški. Tai — neturtinga pašarų bazė. Kiaulių šėrimo racione visiškai nėra bulvių. Nėra jų ir kolūkyje. Iš pasodintų 68 ha bulvių artelė surinko praėjusiais metais vos 208 tonas bulvių. Dabar jų pasiliko vien sėklai.

Tokia liūdna padėtis nustebino svečius. Tačiau be pagrindinio pašaro — bulvių kiaulės ne taip jau blogai atrodo. Kol yra galimamai, jas šeria šutintomis bulvių išspaudomis: paršavedėms bei kuiliams jų duoda po 3 kg į dieną, 2—4 mėnesių amžiaus prieaugliui — po 2 kg, peniukšiams — po 4 kg.

Tačiau išspaudų gavimas gali nutrūkti. Svečiai patarė pagalvoti apie šieno miltų gamybą, taip pat visus linų pelus reikia panaudoti tik kiaulėms šerti.

Buvo kalbama ir apie ateitį. Suprantama, kad nepakanka vien žodžiais rūpintis pašarų bazės stiprinimu. Žodžius reikia jau dabar paversti konkrečiais veiksmais. Būtina vežti mėšlą bulvėms tręšti, ruošti auginimui kukurūzų bei šakniavaisių, kurie gali būti svarbiu rezervu papildant pašarų bazę kiaulėms.

Kiekviena ūkiniame objekte užsimegzdavo laisvas pasikeitimas nuomonėmis. Buvo pastebėta gera, nurodyta į trūkumus, tartasi, kaip geriau ištaisyti padėtį.

— Pas mus taip neveža pašarų, — rodydamas išbarstytus šalikėse šiaudus pastebėjo drg. Bogomolnikovas. — Susitarkime, drg. Vasiljeva, taip: jūs duokite mums betoninių lovių pavyzdį, o mes duosime jums korų pašarams vežti formą.

Dešimtys kitų praktiškų patarimų bei pasiūlymų buvo padaryta tą dieną. Kiaulių fermos vedėjas drg. Malkevičius karštai domėjosi viskuo, kas liečia kiaulių laikymą. Neliko be naudos svečių pasikalbėjimas su prekinės pieno fermos vedėju drg. Pieviškiu. Brigadininkai, eiliniai gyvulių augintojai, laukininkai viską įsiminė. O atidžiausia už visus kaimynų klausėsi kolūkio pirmininkė drg. Vasiljeva. Ir čia pat jos galvoje gimė planas kaip pertvarkyti grūdų sandėlį, pertvarkyti kai kuriuos kadrus, pakeisti visuomeninių gyvulių šėrimo tvarką...

Sios, lyg tarp kitko, pasakytos, smulkmenos, turi nemažą reikšmę. Jos suteikia lenktyniaivimui dalykišką toną, pagyvina jį, priverčia pasitempti visur ir visada.

APSKAICIUOTI IR SAUGOTI

Ypatingai griežtai svečiai tikrino prekinę pieno fermą. Jie žvelgė į čėžias, patikrino beveik kiekvieną automatinę girdyklą, sustojo prie kiekvieno gyvulio, domėjosi produktyvumu, racionalais. Fermos vedėjas drg. Pieviškis, veterinaras drg. Bogdanas, melžėjos vos suspėdavo atsakinėti į svečių klausimus.

Pripažinta, kad karvės čia mažai blogesnės, kaip Capajevo vardo artelėje. Stambių pašarų paros davyns — 12 kg — irgi ne toks jau blogas. Tiesa, pašarų kokybė žymiai prastesnė. Į dienos davinį neįeina nė kilogramo dobilų šieno. — Ar užteks jums, taip šeriant, šieno ir šiaudų visam tvartiniam laikotarpiui?

— Nedrįstu tvirtinti, — atsakė drg. Pieviškis. — Ar atskirai fermai išskirti pašarai?

— Ne, vežame iš tų pačių daržinių bei kūgių, iš kurių imami pašarai ir arklams šerti.

— Atsisakykite šios blogos praktikos. Priešingu atveju pristigsite pašarų.

Ir iš tikrųjų, toks nuasmeninimas gali pri-

vesti prie liūdny rezultatų. Teisingai pastebėjo kažkas iš svečių: „Jei-gu duonos neužteks — tai pusė bėdos. O pašarų stoka visa bėda“.

Fermos vedėjas turi tvirtai žinoti, kokie pašarai skirti produktiviems gyvuliams, kur jie randasi. Visos žiemos bėgyje jis turi griežtai stebėti jų sunaudojimą, kovoti už taupumą.

Patikrinimo dienos buvo priskaitoma 7 apsi-veršiusios karvės, o paros primelžimas pagal fermą neviršijo 75—100 litrų.

Gyvuliai negauna sultingų pašarų. Gal būt, jų nėra? Pasirodo, yra 250 tonų siloso. Greitu laiku bus gauta 200 tonų runkelių išspaudų.

— Reikia įjungti į gyvulių paros racioną sultingus pašarus. Serdami juos vien šiaudais ir šienais, negausite daug pieno, — patarė svečiai.

PASITIKĖTI SAVO JĖGOMIS

— Atvirai pasakysiu, — pareiškė drg. Bogomolnikovas, — kad mūsų nuotaika po patikrinimo pakilo. Tikėjomės pamatyti pas jus visišką ūkio nustumimą, bet to neradome. Kritimas, žinoma, pastebimas, bet jis sustabdytas. Matome, kad vadovaujančių kadrų pasikeitimas duoda naudą. Pas jus yra visos galimybės neatsilikti lenktyniavime, tvirtai priremti mus. Svarbiausia — sukelti žmonių pasitikėjimą savo jėgomis.

Apie tai, kaip „Garbingo darbo“ kolūkyje atkuriamas visuomeninis ūkis, papasakojo vėsa-niūtaras drg. Bogdanas.

— Daug buvo anksčiau ir dabar kalbama apie skurdžią padėtį mūsų artelėje. Bet ne toks baisus velnias, kokį jį pašo. Sunkumus sugebėsime įveikti. Praeis pusė metų, daugiausia metai, ir mes jus ne tik-tai pavysime, bet kai kame ir pralenksime. Patikėkite man, seniui.

Džiugu, kad įvyko persilaužimas. Svarbiausias šios dienos uždavinys, kaip pareiškė drg. Vasiljeva, yra pakelti kolūkiečių darbo drausmę. To imasi ir partinė organizacija.

— Pradėkite nuo vadovaujančių kadrų, — patarė drg. Bogomolnikovas. — Neleiskite vadovauti brigadoms ir fermoms girtuokliams ir apsileidėliams.

Išsiskirstė kaimynai kupini gerų ketinimų stiprinti ryšį ir savitarpio pagalbą, socialistinio lenktyniavimo pagrindu spartinant abiejų žemės ūkio artelių ekonomikos augimo tempus.

G. Cernousovas

„Dėmesio! Dėmesio! Merginų vakaras!“

Sustodami prie didelio, ryškiomis spalvomis išmarginto skelbimo, vaikinai nustebe, klausiamai susižvalgė: „Kaip tai, visos teisės suteikiamos merginoms?.. Hm... Bet jeigu tavęs nė viena nepakvies šokti?.. Taip visą vakarą ir pratūnosi kampe...“

Smalsumas nugalėjo. Vos tik pro praviras salės duris pasigirdo bajano garsai, pametę nerūžtingumą, vaikinai sugužėjo į vidų. Bajanistui rėžiant polką „apšilimui“, senų įpročių jie pakvietė šokiui merginas.

— Stok!

Vakaro tvarkdarys Regina Svilpaitė dar kartą priminė, kad toks numeris nepraeis. Visos teisės — merginoms!

Jei varžaisi savo išrinktajam ar išrinktajai ką nors pasakyti žodžiu, tavo paslaugoms skrajojantis paštas. Rašyk! Popierius nerausta. Ne pyk, adresate, jei tavęs tuo metu nebuvo salėje. Pagal visų priimtas taisykles tau skirtas laiško turinys tokiu atveju skelbiama visiems.

O kas ten staiga suklego? Tai merginos traukia lapelius su užrašytais dalyvaujančių šokiuose vaikų vardais. Kuriai kuris teks. Prie širdies jis tau, ar ne — valsa šoki su juo.

Konkursas! Ne grožio karalienei, o tvarkingiausiai, skoningiausiai apsirengusiai merginai

išaiškinti. Ziuri komisija po ilgų ginčų nutarė pirmąją vietą pripažinti melžėjai Elenai Sakalytei, įteikiant prizą — odekolo flakoną.

Daug rūpesčių buvo merginoms, kai buvo paskelbtas konkursas tvarkingiausiai šukuosenai išaiškinti. Nugalėtoja pripažinta kolūkietė Valė Skaldavičienė.

Keletas „nelaimingų“ vyrų nervų apraminimui salės kampe slapta bandė užtraukti dėmą.

— Stok!

Paskelbtose vakaro taisyklėse „Tik vyrams!“ buvo kai kurių reikalavimų... Jie privalomi.

Juos paskelbus, merginos pradėjo meninį pasirodymą. Nėra pas mus Imbrade stilių, bet dėl viso ko Ona Bakytytė padeklamavo pajaukiant juos eilėraščių.

Merginų kvartetas — Irena Sakalytė, Regina Svilpaitė, Liucija Kušlienė ir Laima Denofienė atliko humoristinę lenkų liaudies dainą.

Sie programos numeriai griežtai smerkė netikėlius vyrus. Bet, paguosdama juos, Regina Svilpaitė padeklamavo eilėraščių „Nosys“. Kam slėpti — neapdraustos nuo ydų ir merginos.

Šį vakarą buvo sušokti ne „du broliukai“, o „dvi sesutės“. „Ragučių polkai“ vadovavo merginos. Ir kiekvienam buvo malonu, kai mergina prie švarko atlapo prisegė gėlelę.

...Vakaras baigėsi. Kas ką lydėjo į namus — vaikinai merginas, ar merginos vaikus?.. To vakaro organizatoriai programoje nenumatė.

J. Denofas

Imbrado kultūros namų direktorius

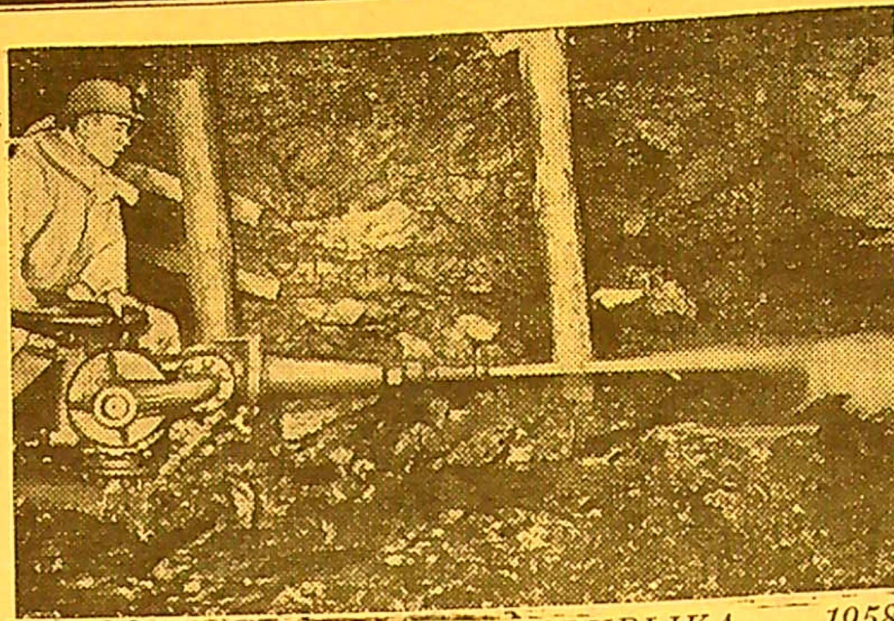

JAPONIJA. Kisio vyriausybė vykdo reakcinę politiką, kuri sukelia demokratinės visuomenės pasipriešinimą. Ypatingai didelį pasipriešinimą sukelia šalyje 1951 metais sudaryta Japonijos—Amerikos saugumo sutartis, pagal kurią Jungtinės Amerikos Valstijos gavo neribotą laikui teisę laikyti „Japonijoje ir arti jos savo sausumos, karinės oro ir karinės jūrų pajėgas“.

Neseniai Tokio mieste įvyko Generalinės profsąjungų tarybos iniciatyva sušauktas mitingas. Susirinko daugiau kaip 15.000 darbininkų, pareikalavusių panaikinti Japonijos—Amerikos saugumo sutartį bei atšaukti mokytojų darbo įvertinimo sistemą.

Nuotraukoje: demonstracijos metu.

Džapan Pres nuotr. (TASS).

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKA. 1958 metais negalutiniais duomenimis Kinijos šachtininkai davė šaliai 270 milijonų tonų anglies. Jie taiko naujus anglies gavybos metodus.

Nuotraukoje: hidraulinė anglies gavyba.

Sinchua agentūros nuotr.

(TASS).

Naujas lisu tautybės gyvenimas

Vakarinėje Kinijos Liaudies Respublikos Junanio provincijos dalyje, ten, kur aukštai Tailaošanio kalno kalnuose prasideda srauni Nuciano upė, gyvena daugiau kaip 300 tūkstančių lisu tautybės žmonių. Šios tautybės, kaip ir visų kitų Kinijos nacionalinių mažumų, gyvenimas liaudies valdžios metais labai pasikeitė.

1954 metais buvo įkurta Lisu autonominė apygarda. Tautybės atstovai turi visas galimybes vystyti politinį, kultūrinį ir socialinį gyvenimą. Lisu gyvenimo permainingos ypač akivaizdžiai matyti šią žiemą.

Išsivadavimo momentu lisu tautybė buvo pasiekusi paskutinę pirmąją bendruomeninės

santvarkos stadiją. Žiema čia reikšdavo tuščius sandėlius, badą. Tūkstančiai žmonių palikdavo gimtąsias vietas ir už kelis mėnesius nešiodavo krovinius per kalnus. Daugelis jų žūdavo, nukritę kartu su pernelyg sunkia našta į tarpekį, arba sušaldavo sniege.

Šią žiemą nė vienas iš lisu tautybės žmonių nepaliko gimtųjų vietų ir neišėjo ieškoti darbo. Dar daugiau, apygardoje trūko darbo rankų — kalnuose įrengiama 2800 kanalų ir arių, kurie duos valstiečių laukams gaivinantią drėgmę. Žmonės išmoko aukštai kalnuose auginti ryžius ir kitas kultūras.

Pirmą kartą savo istorijoje lisu turi pakankamai grūdų ir ryžių.

Jis iššoko iš kabinos, įsižiūrėjo tamsioje į mane.

— Bėda su jumis, — pasakė jis. — Draugas Zeleznovas?

— Ne, aš Makarovas, — pasakiau. — Zeleznovas saugo jėgą.

— Na, labas, — pasakė jis ir prisistatė: — Kapitonas Luniakinas.

— Matote, tokios sąlygos... — pradėjau aš. Bet Luniakinas suriko:

— Kokios ten sąlygos? Kur jūsų kroviny? Kur? Duokite greičiau, kitokių atvejų mes visi liksimė čia!

Stamas vokiškai pasakė man, kad eis atvesti vaikų.

Luniakinas su įtarimu pažvelgė į jį.

— Kas tai per vokiečiai? — paklausė jis mane.

— Tai vienas draugas, — pasakiau aš. — Patikimas draugas. Jis nuėjo atvesti vaikų.

— Gerai, jeigu patikimas, — pasakė Luniakinas. — Visi eikime, reikia paskubėti.

Salia jo jau stovėjo du jo padėjėjai — šturmanas ir radistas.

— Kur vaikai? — paklausė kažkas iš jų; matyti, jie žinojo, kame reikalas.

Mes visi nubėgome prie būdelės.

Turiu pasakyti atvirai, kad šią naktį mes elgėmės su vaikais ne taip, kaip priimta vaikų įstaigose; nebuvo laiko nei įkalbėti, nei švelniai elgtis su jais: mes juos griebėme už pažascių po du arba net po tris, bėgte tempėme prie lėktuvo, stūmėme į kabiną, grįžome kitų.

(Bus daugiau).

Iš teismo salės

Apgavikė nubausta

Šių metų septintame „Pergalės“ laikraščio numeryje buvo rašoma apie juodus tūlos Kulytės darbelius, apgaudinęs sąžiningai dirbančius žmones.

Ivykęs šių metų sausio 16—17 d. d. Zarasų rajono liaudies teismas, remdamasis TSRS

Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo įsaku „Dėl piliečių asmeninės nuosavybės apsaugos sustiprinimo“, nubaudė Oną Vandą Kulytę penkiems metams laisvės atėmimu ir priteisė atsakovei civilinį ieškinį.

B. Kairys

Senovinis Saulės sistemos modelis

Viename Graikijos sostinės Atėnų muziejuje saugojamas senovinis Saulės sistemos modelis. Jis vaizduoja Saulę, planetas ir net kai kurių planetų palydovus. Savo laiku, varomas gana sudėtingo mechanizmo, modelis veikė.

Sis įdomus eksponatas muziejuje yra nuo 1900 metų, kai jį iš Viduržemio jūros dugno ištraukė naras — pinčių medžiotojas. Iki šiol modelis buvo laikomas tik įdomia praeities relikvija. Neseniai šiuo eksponatu susidomėjo žinomas anglų mokslininkas Derekas Praisas. Jam pavyko nustatyti, kad Saulės sistemos modeliui mažiausia du tūkstančiai metų. Šis modelis, pareiškę Praisas, rodo, kad senovės Graikijoje mokslas ir technika buvo daug labiau išvystyti, negu XVIII amžiaus Europoje.

Redaktorius
H. JURSYS

Teismo, prokuratūros ir notarinės kontoros darbuotojai reiskia užuojautą advokatui

Povilui VOGELI ir jo šeimai, dėl jo tėvelio mirties.

(Tęsinys iš 8 numerio).

19. SKRIDIMAS Į MENULI

Aš taip pavadinu šį skyrių todėl, kad įvykdyti išskridimą, kuris čia aprašytas, buvo taip sunku, kaip skristi į mėnulį...

Mes įvažiavome pro vartus ir tuojau pat jie užsitarė. Stamas sustabdė mašiną. Apsaugos viršininkas pribėgo prie mašinos. Ant jos langų buvo užuolaidos, ir negalima buvo matyti, kas joje yra. Zeleznovas iššoko iš mašinos ir pasisveikino su viršininku.

— Ponas leitenante, baronas prašo nedelsiant surinkti visą apsaugą, — pasakė Zeleznovas. — Jis asmeniškai perduos savo instrukcijas.

— Kur ir kaip? — lakoniškai paklausė karininkas.

— Čia, nedelsiant, — pasakė Zeleznovas. — Ponas hauleiteris skuba.

Matyti, tokie staigūs atvykimai čia buvo dažni: aerodrome ne vieną kartą buvo sutinkami svečiai, kurių atvykimas buvo laikomas paslaptimi.

Už trijų minučių prie mašinos išsirikiavo esesininkai: kartu su karininku jų buvo vienuolika.

— Visi? — paklausė Zeleznovas.

— Visi, — patvirtino karininkas.

— O štai tas, bokšte? — parodė Zeleznovas.

— Jis sargyboje, — paaiškino karininkas.

— Sargyboje tiksliai vienas žmogus? — nustebo Zeleznovas.

— Taip, — paaiškino karininkas. — Aptvara iš viršaus apvesta viela, kuria paleista elektros srovė.

L. OVALOVAS

Varinė saga

Romanas

— Pakvieskite ir sargybinį, — pasakė Zeleznovas.

Ponas hauleiteris nori asmeniškai painstruoti visus.

Karininkas pasiuntė prie bokšto vieną esesininką.

Po to visi 12 žmonių išsirikiavo tiesiai priešais mašiną. Zeleznovas atvėrė dureles, ir mes su Stamu perdevėme juos savo automatu serija.

Zeleznovas pasiliko prie vartų, o mes nuvažiavome į aerodromą.

Pagal mūsų apskaičiavimus neužilgo turėjo nusileisti lėktuvas.

Visur buvo tylu: šią naktį, matyt, nelaukė nieko.

Lauko gale buvo kažkokia tai būdelė.

Mes įėjome į ją, pasukome jungiklį. Mažame kambarėlyje buvo stalas ir kėdės, ant sienos juodavo jungtuvai. Mes pamėginome jį įjungti ir išjungti: akimirksniu lauke užsidegė signalinės elektrolemputės.

— Taj laimė, — pasakė Stamas. — Aš galvoju, teks signalizuoti raketomis.

Iš aerodromo nuvažiavome į namelius, kuriuose buvo vaikai.

Tenai irgi buvo tylu. Mes užėjome į vieną namą.

Lovose miegojo vaikai.

Ju buvo kažkaip mažai, su dalimi jų jau suspėjo kažką padaryti...

Viename kambarėje mes suradome tris moteris, nežinau, kaip jas pavadinti: auklėmis ar prižiūrėtojomis.

Viena iš jų mums įėjus pabudo. Susigėdusi ji užsisitraukė antklodę iki pat nosies.

— Ponas karininkai! — suriko ji, nors aš buvau ne kariškoje uniformoje: tikriausia, dauguma šių vėjų lankytojų buvo karininkai.

Jos riksmas pažadino kitas. Moterys nesuprato, dėl ko mes atėjome.

— Eikite, Stamai, pažiūrėkite, — pasakiau aš. — ar neatsiras joms geros vietelės.

Stamas greitai surado kažkokią kambarą, kurioje nebuvo langų, bet užtai iš išorės buvo stiprus sklastis.

— Puiku, — pasakė jis. — Kaip tik tokioms, kaip šitos.

Mes privertėme jas atsikelti ir suvarėme į kambarą.

— Jeigu netriuksite, su jumis nieko neatsitiks, — griežtai pasakė Stamas.

O jeigu sugalvosite rėkti, mes jus sušaudysime.

Viena iš jų pradėjo prašyti, kad jų neuždarytų, ža-